
Публикуван на: 10-05-2005

Източник: [Deutsche Welle](#)

Продължаващите дискусии около безплатно пътешествие по море на луксозна яхта на един корабоприетел и банкер , което направи миналото лято тогава все още бъдещия председател на европейската комисия Жозе Мауел Барозо разкрива за кой ли вече път щекотливата проблематика относно финансовата независимост на политици. Барозо се противопостави на критиките с аргумента , че ставало дума за чисто частна покана , която нямала нищо общо с неговите политически функции. Сега европейската комисия иска чрез така наречена "инициатива за прозрачност" да се внася повече яснота във връзка с такива покани . Факт е че съществуващият регламент за приемане на подаръци не е достатъчен за да гарантира желаната прозрачност и да очертава рязка граница между частни и политически интереси.

Шампанско , пресни ягоди , басейн и всеки ден масаж-такава отпуска на луксозна яхта буди приятни чувства и месеци след това. Ако отпускарят обаче е високопоставен политик и притежателят на яхтата наистина негов приятел , но и притежаващ милиарди бизнесмен , тогава приятното чувство много бързо може да изчезне. Така беше в случая с Жозе Мануел Барозо в момента по професия председател на европейската комисия. Нелицеприятни въпроси на журналистите убиха у Барозо хубавите отпускарски спомени. Той обаче уверява , че е напълно независим и че не е корумпиран. Могат ли обаче политици действително да бъдат напълно независими? По този въпрос политологът от Бон доктор Маркус Хъориц казва :

" Не. Разбира се че не могат да бъдат напълно независими. Въпросът обаче е дали ние действително очакваме това от политиките. Ние не трябва да имаме депутати , които са напълно незвисими. Повечето имат политически интереси дори и да е само интересът да бъдат преизбрани или номинирани в кандидатската листа. Решващото в цялата проблематика е , че обществеността , избирателят трябва да знае какви са интересите на всеки отделен депутат."

За един експерт са меродавни само намеренията и делата на политика но не и неговите връзки. Политиките не са монаси. Те са огледален образ на своето общество , посочва политологът Маркус Хъориц като критикува прибързаните скандални повици на някои медийни представители. Д-р Хъориц отблязва:

" Естесвено че не одобряваме че стават такива неща , които трябва да се сакнионират и да се правят публично достояние . Не бива обаче да се преувеличава с политическите последици , които се изискват в такива случаи."

Едн депутат обаче трябва да може да прави ясна разлика между частни и професионални интереси. За това е необходим строг контрол. В тази връзка за депутатите в Европейския парламент важат следните правила. За странични приходи и подаръци над 50 евро трябва да се информира Европейския парламент. 3 съпоставка-депутатите в германския Бундестаг имат право да приемат подаръци на стойност до двеста евро и не са длъжни да съобщават на председателя на Бундестага за странични приходи под три хиляди евро. За гражданите обаче тези правила не винаги са разбираеми. Те изискват по-голяма прозрачност. Това желание лесно може да бъде изпълнено от всеки политик казва депутатката от партията на зелените Хайде Рюле като добавя:

" От години полагам усилия да публикувам на моята интернетна страница всички данни и смятам

че всеки депутат би могъл да прави същото тъй като не се изисква много труд , но дава повече прозрачност.”

Депутатите от Европейския парламент обаче не са зависими от подаръци и странични приходи. Наистина те печелят различно , но достатъчно. Заплащането се ориентира според възнагражденията за депутатите в съответния национален парламент. Така един германски депутат в Европейския парламент получава бруто 7009 евро месечно. Но един депутат от Словакия получава бруто само 900 евро на месец. И двамата обаче получават допълнително по 3700 евро месечно за извънредни разходи които не трябва да се отчитат плюс по 262 евро дневни пари за парламентарните заседания. Разходите за офиси в родината на депутатите и в Брюксел както и заплатите за съответните сътрудници се отчитат отделно.